

[Statsministeren.]

af ungdomsarbejdsløshed, begrænsning af overarbejde, deltidsbeskæftigelse og udvidet adgang til førtidspension.

De foranstaltninger, jeg her har talt om til fremme af beskæftigelsen og eksporten, vil blive sat i gang på de områder, hvor effekten, virkningen, af det, vi ønsker, er størst. Den samlede udgift hertil kan derfor holdes inden for en ramme på ca. 1 mia kr. over 3 finansår, men med hovedvægten lagt i 1977.

Det er regeringens opfattelse — og jeg tror, den deles af de fire partier, der står bag forliget — at der hermed er lagt op til en økonomisk politik, der viderefører den linje, vi lagde grunden til ved martsforliget i 1975, og som ikke alene opfylder fempartiforligets målsætning fra september sidste år, men som rækker langt videre. Det tilvejebringer en yderligere dæmpning af udviklingen i pengeindkomsterne i forhold til den 2 års periode, vi befinder os i. Dermed styrker vi dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Det følges op af en lang række positive erhvervspolitiske foranstaltninger. Det sikrer den fornødne stramning af finanspolitikken, og det viderefører de særlige beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som har givet resultat, og som er nødvendige ved den nuværende høje ledighed.

Det har derfor været en stor skuffelse for mig — og jeg tror ærlig talt for mange, både i og uden for denne sal — at partiet venstre meldte pas over for at medvirke til at udmønte fempartiforliget i praktisk politik. Men selv om venstre ikke var med til den endelige udformning af forliget, så har partiet endnu en chance for at vedkende sig sit ansvar over for fempartiforliget og over for de alvorlige problemer, som dette forlig sigter mod at rette op på. De har det ved den behandling og de afstemninger, som skal finde sted i de kommende dage. Jeg håber, venstre vil leve op til dette ansvar.

Men det vil være lige så uforståeligt — og det synes jeg også jeg vil bemærke ved denne lejlighed — hvis de konservative ikke vedkender sig deres ansvar og medvirker til at videreføre den rolige udvikling i omkostninger og priser, som blev grundlagt ved martsforliget i 1975.

De partier — og jeg siger dette ikke mindst til de tre partier, som jeg ikke selv tilhører

— der har indgået dette forlig, har vist mod, de har vist ansvarsfølelse, og de har vist et stort mål af god vilje.

De har lagt navn og ryg til en lang række forslag, som nødvendigvis må være sådanne, at de ikke kan være populære i gængs forstand.

De har forpligtet sig over for hinanden på denne politik, og de er enige om, at de også i den kommende tid i fællesskab vil værne denne politik og dens forudsætninger.

Men de fire partier repræsenterer som bekendt ikke i fællesskab et flertal i dette ting. Derfor vil jeg i dag appellere til hvert eneste ansvarsbevidst medlem af folketinget.

Vi står over for alvorlige økonomisk-politiske problemer. Vi må og skal have styrket konkurrenceevnen over for udlandet. Vi har netop igen oplevet en situation med uro på valutamarkederne, i og for sig ikke rettet mod den danske krone. Men det kan i den situation blive afgørende, at vi slår fast, at her i landet har vi den nødvendige politiske og økonomiske stabilitet.

I den situation kommer altså regeringen og de fire partier med en økonomisk-politisk løsning, som rummer et konstruktivt svar på disse problemer. Måske ikke lige netop det svar, som f.eks. partiet venstre helst ville have givet. Måske heller ikke lige netop det svar, som socialdemokratiet helst ville have givet. Det samme kan vel siges om de tre andre forligspartier.

Men alligevel! Et konstruktivt svar. Hvad vil der ske, hvis dette forlig ikke får flertal bag sig her i tinget?

Er der nogen, der tror, at skårene så bare lige kan fejes op og porcelænet klinkes i løbet af få dage? Dét, hver enkelt af os derfor må se i øjnene, det er, at forkastes dette forlig, så kan der gå måneder, før en alternativ økonomisk politik bliver udformet.

Det kan blive måneder, som kan blive særdeles kostbare for hele det danske samfund.

Det er derfor, jeg appellerer til hvert enkelt parti og hvert enkelt medlem af tinget. Alle medlemmer bør gøre sig klart, hvilket ansvar han eller hun påtager sig ved at medvirke til at standse dette forlig i folketinget, og må gøre sig klart, hvilken betydning det kan have for forligets virkninger både udadtil og indadtil, at der står et solidt flertal bag det her i tinget.